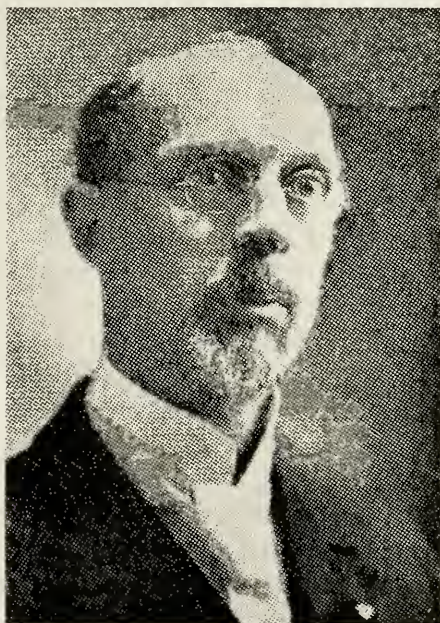

SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 9   SEPTEMBER 1946   96. AARGANG

Præsident George Albert Smith

Hvordan kan Guds Eksistens bevises?

Af Ældste John. A. Widsøe af de Tolvs Raad.

Hvad os Mennesker angaar, saa findes der intet vigtigere Spørgsmaal, og som Peter siger, skulde vi altid være beredte til at give et Svar og en Begrundelse for det Haab, vi nærer (Peter 3: 15). Trods dette, saa er det ganske umuligt at give et fuldtud tilfredsstillende Svar til den, som ikke besidder et virkeligt Ønske om at kende Gud. Et Ønske om at kende Sandheden gaar foran Kundskaben.

Religiøse Sandheder har deres Begyndelse i Kundskaben om Gud. Har vi omsider naaet at kende Guds Natur, saa forsvinder al Tvivl. Altfor ofte opstaar der Misforstaaelser paa det religiøse Omraade, fordi Vidnesbyrdet om Virkeligheden af Guds Eksistens ikke er opnaaet.

Et Menneske maa udnytte alle de Gaver og Sanser, det er i Besiddelse af, for at kunne erholde Kundskab om, at der eksisterer en Gud. Dette Spørgsmaal maa besvares, da det er det vigtigste for at kunne erholde virkelig Lykke.

Menneskets Kundskab er bygget paa, hvad det hører af andre og Virkningen deraf. At Solen er varm, det ved det, fordi det har følt dens Straaler; ligeledes at den Kraft, der kaldes Elektricitet kan give Lys. En saadan Kundskab bliver fuldtud attesteret og bevist. Gud, som ikke aabenbarer sig personligt for alle, lader sig kende gennem sit Skabelsesværk. Kristus erklærede, at en Søgen efter Sandheden paa denne Maade var tilladt.

»Dersom jeg ikke gør min Faders Gerninger, saa tro mig ikke! Men dersom jeg gør dem, saa tro Gerningerne, om I end ikke ville tro mig, for at I kunne indse og erkende, at Faderen er i mig, og jeg i Faderen.« — — Johs. 10: 37—38.

Ved den samme Prove kan vi, to tusinde Aar senere, vide, at Kristus i Sandhed var Guds egen Søn, og ved denne Prøve kan vi lære at kende Guds Eksistens. En, der søger efter Gud, opnaar Bevis for hans Eksistens i det udvortes Univers saavel som i sit eget Indre. David sang: »Al Himme-len priser den Eviges Ære, og Firmamentet beviser hans Hænders Gerning«. Som dengang, saaledes nu, Jorden og Himlen beviser Guds Eksistens og Kraft. Videnskabens

Fremskridt i de sidste 300 Aar har aabenbaret mange af Naturens Hemmeligheder. Naar Naturen er blevet studeret, er Resultaterne paa en Maade blevet de samme. Alle Processer efterfølger hinanden i Orden. Der hersker ingen Tilfældigheder eller Kaos i Universet. Solen staar ikke op i Øst i Dag og i Vest i Morgen. Alle Naturfænomener er Produkt af Loven. Alt stort og smaat arbejder i Henhold til Lov. Menneskets Søgen maa derfor følge den Lov, der er fastsat i saa Henseende. Antagne Uregelmæssigheder som det berømte Princip angaaende den »under-atomiske Verden« er slet og ret Udtryk for Menneskets ufuldstændige Kundskab. Den Orden, der findes, og den dominerende Lov, som gør sig gældende, viser en intelligent Plan og Hensigt. Intet sker af sig selv. Fra Menneskets enkleste Opdagelser til de mest udviklede Maskinerier, der er udtænkt, ser vi Produktet af intelligent Arbejde. De store Videnskabsmænd i Dag erklærer, at Universet for dem ser ud som én stor Tanke. Denne Konklusion er bevislig; der kan ikke være nogen Planlæggelse eller Hensigt uden en Tankegang, og der kan ikke være en Tanke uden en Tænker. Universet fortæller, at der findes en intelligent Hensigt bagved alt, der lever og rører sig i Naturen, og saadan maa det være. Der er et intelligent Væsen, der styrer Universet, og dette Væsen er Gud.

Sunde Tænkere og Videnskabsmænd finder Bevis for dette Væsens Eksistens og erkender den Intelligens og Magt, som udgaar fra ham. Vi har dem, som finder ham gennem Bøn, idet deres Problemer bliver løste ved, at de lægger det i hans Haand. Millioner har paa denne Maade fundet, at der er en Gud til, at han eksisterer og er interesseret i deres Velfærd. Saa har vi dem, som har erholdt Tro paa Gud ved at efterleve hans Love. Som et Resultat af dette har de gennemgaaet en stor Forandring. Som de har bøjet sig for hans Vilje, er Forandringen blevet mere og mere synlig. De er blevet mere nyttige som lovlydige Individuer i Samfundet. De har lært at tage Livets Tilskikkelser med Ro og Forstaaelse, de lærer at tolerere deres Medmennesker mere. Næstekærligheden udøves i større Grad. Disse er det, som leder Verden frem. Ved at læse Verdenshistorien kommer man uvilkaarligt til denne Slutning. Den, som tror paa Gud,

afspejler ham i deres Liv, ligesom den varme Jord afspejler Solens Varme.

Som det største og endelige Bevis har vi de Menneskers Vidnesbyrd, som har set Gud og talt med ham eller Budbærere fra ham. Disse historiske Hændelser er i de fleste Tilfælde blevet bevist. Det, som blev udført ved Apostelen Paulus og Profeten Joseph Smith efter Modtagelsen af deres himmelske Tilkendegivelser, hjælper os til at fastslaa Sandheden af deres Paastande. Guds Eksistens kan derfor bevises fra det udvortes i Naturen, fra det »indre Menneske« saavel som ved Efterlevelsen af Guds Love samt gennem de Erklæringer, der er givet af dem, som har set Gud. De tre første Slags Beviser hviler paa Tusinder af Vidnesbyrd af Mænd og Kvinder, som bekræfter denne Sandhed.

Det maa pointeres, at man ikke kan erholde nogen Kundskab om Guds Eksistens undtagen gennem oprigtig Søgen og Bøn. De, som søger paa denne Maade, vil modtage et Vidnesbyrd ved den Helligaand om, at Gud lever.

Om Kundskaben modtages paa denne Maade, er den lige saa ægte, som om Gud selv havde aabenbaret den for dem personligt. Dette har utallige Sandhedselskere, der har søgt ham, erklæret.

Ingen Kundskab, de har erholdt, er mere stadfæstet i deres Sind, end at Gud lever og leder Menneskenes Affærer paa Jorden. For dem er han »nærmere end deres egen Aande, ja, end deres Hænder og Fødder — —,« og de er lykkelige paa Jorden.

Efteraarskonferencerne,

September og Oktober 1946

Esbjerg	28., 29. og 30. September.
Aalborg	5., 6. og 7. Oktober.
Aarhus	12., 13. og 14. Oktober.
Odense	20. og 21. Oktober.
København	25., 27. og 28. Oktober.

»Gaa ud i Alverden og prædik Evangeliet for al Skabningen«

Af Ældste Milton R. Hunter.

Mine Søsken, det er i Sandhed en Inspiration for mig at se ud over denne store Skare Sidste Dages Hellige, der er samlet her for at dyrke Gud. Det er min ydmyge Bøn, at Guds Aand vil være med mig, naar jeg skal tale i denne Formiddag. Jeg beder ogsaa om eders Opmærksomhed, Tro og Bønner.

Jeg ønsker ved denne Anledning at udtrykke min Taknemlighed til vor himmelske Fader for det Privilegium, der er blevet skænket mig, at være Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg ved, at alle de Velsignelser, jeg har modtaget og modtager, og alt det gode jeg faar, kommer fra vor himmelske Fader. Jeg paaskønner dette. Jeg er især taknemlig for den Livsfilosofi, der gives os gennem Evangeliet med dets Forsikring om Udødelighed, om Fortsættelse af Familiebaandene og alle de Ting, der er kære for os Sidste Dages Hellige, og som vi har modtaget gennem Inspiration og Aabenbaring fra Gud gennem Joseph Smith og andre Profeter. Jeg er taknemlig for det Privilegium, jeg har at arbejde i denne Kirke, og jeg beder i Ydmyghed Gud, om han vil styrke mig, saa jeg kan være i Stand til at udføre min Del.

Da det er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Pligt at prædike Evangeliet for hele Verden, ønsker jeg i denne Formiddagsstund at sige nogle faa Ord om Vigtigheden og Betydningen af Missionærarbejdet.

Gud har gennem sine hellige Profeter lært os, at den vigtigste Opgave, der er givet Jesu Kristi Kirkes Medlemmer, er at prædike Evangeliet.

Joseph Smith erklærede saaledes:

..... den største og vigtigste Pligt er at prædike Evangeliet. (Joseph Smiths Lærdomme, Side 113.)

Naar vi studerer Historien, ser vi, at de største Mænd, der har levet, som Adam, Enok, Nephi, Alma, Paulus — og den største af dem alle — Jesus Kristus, var Missionærer. Det var gennem den Gerning, at de alle i saa høj Grad bidrog til

at forandre Verdens Historie. Der fortælles os, at det er Gud den evige Faders og hans enbaarne Sons Gerning og Ære —

..... at tilvejebringe Udødelighed og evigt Liv for Mennesket. — — (Den kostelige Perle, Moses 1:39.)

Dette er i Sandhed Missionærarbejde. Det er derfor ikke overraskende, at Profeterne lærer os, at vor vigtigste Pligt er den at prædike Evangeliet.

Den sidste Befaling, som Guds Søn gav sine Apostle forend sin Himmelfart, var:

..... Gaar ud i al Verden og prædiker Evangeliet for al Skabningen! Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst; men den, som ikke tror, skal blive fordømt. — — (Mark. 16:15—16.)

Dog forstod Frelseren fuldtud, at dette ikke vilde blive sidste Gang forend hans andet Komme, at det vilde blive nødvendigt for hans Missionærer at modtage et guddommeligt Kald fra det Høje til at blive udsendte for at forkynde Frelsensplanen til Verden. Han udpegede tydeligt for sine Apostle, at efter at de havde prædikeret Evangeliet, vilde der finde et stort Frafald Sted fra den guddommelige Plan, som vilde nødvendiggøre en Gengivelse af det hellige Præstedomme og Jesu Kristi Evangelium. (Læs for at faa en Forstaaelse af Jesu Beskrivelse af Begivenhederne forend hans andet Komme, Matt. 24. Kap.). I sin Beskrivelse af disse Begivenheder udpegede Menneskesønnen for sine Apostle, at en af de sidste Begivenheder forend hans Komme, var —

..... dette Riges Evangelium skal prædiket i hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Nationer; og da skal Enden komme. — — (Matt. 24: 14.)

Dem, der har studeret Historien, ved, at Kristendommen gennem Middelalderen blev forfalsket med mange falske, hedenske Skikke som Opfyldelse af Esaias's Ord:

..... Thi Landet er besmittet for dets Indbyggerses Skyld; thi de have overtraadt Love, forvendt Skikke, gjort den evige Pagt til intet.

Derfor fortærer Forbandelsen Landet, og de, som bo deri, maa bøde; derfor hensvinde de, som bo i Landet, og der bliver kun faa Mennesker tilovers. — — (Esajas 24: 5.)

Det blev derfor nødvendigt for Gud at borttage Præstedømmet fra den kristne Kirke.

Reformationen, der resulterede i Oprettelsen af talrige kristne Trosbekendelser, bærer uomtvistelig Vidnesbyrd om det Faktum, at der opstod et stort Frafald, saaledes som Mesteren og de gamle Profeter havde profeteret. Martin Luther, John Calvin og de andre Reformatorer gjorde ikke Krav paa at have faaet gengivet det hellige Præstedømme eller Evangeliets Principper og Ordinancer.

Johannes Aabenbareren skuede imidlertid ned gennem Tiderne og saa, at der vilde finde en guddommelig Gengivelse Sted fra Himlen. Hvad han saa i sit Syn, erklærer han i følgende Skriftsted:

»Og jeg saa en anden Engel flyve midt oppe under Himlen, som havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som bo paa Jorden og for hver Nation, Stamme, Tungemaal og Folk, og han sagde med høj Røst: »Frygter Gud og giver ham Æren, for hans Doms Time er kommet, og tilbeder ham, som har gjort Himlen, Jorden, Havet og Vandenes Kilder.« — — (Johs. Aabenbaring 14: 6.—7.)

Denne Profeti blev opfyldt den 21. og 22. September 1823, da Englen Moroni viste sig for Profeten Joseph Smith og fortalte ham om en hellig Optegnelse, der var nedgravet i en Høj ikke langt fra den unge Mands Hjem. Denne Optegnelse, sagde Englen, indeholdt det evige Evangelium, saaledes som det blev forstaaet og praktiseret af Amerikas Oltidsindbyggere, Nephiterne. Da Tiden dertil kom, modtog Joseph denne hellige Optegnelse fra Englen og oversatte den ved Guds Kraft og Inspiration. Denne Oversættelse blev udgivet i Foraaret 1830 under Navnet Mormons Bog. Der er ingen historisk Begivenhed, der opfylder Johannes's Profeti som Fremkomsten af denne hellige Bog.

Dog foruden denne Manifestation modtog Joseph Smith mange andre himmelske Tilkendegivelser. Andre Engle kom fra Guds Nærværelse for at gengive de særlige Evangelienøgler og Velsignelser, som de havde holdt i deres Husholdninger. F. Eks. meddelte Johannes Doberen og Peter, Jakob og Johannes Joseph Smith og Oliver Cowdery det hellige Præstedømme, uden hvilket hverken Missionsarbejdet eller Evangeliets Ordinancer officielt kunde udføres. Og endelig, den 3. April 1836, viste Moses sig for Joseph og Oliver i Kirtland Tempel og gav dem —

..... Nøglerne til Israels Indsamling fra Jordens fire Hjørner og Tilbageførelsen af de ti Stammer fra Nordenland. — — (Pagtens Bog 110: 11.)

Saaledes er hver Missionær, der er blevet kaldet af Kirkens første Præsidentskab og beskikket til at gaa paa Mission, lige saa bemyndiget, som han var blevet kaldet af Jesus Kristus personligt. Yderligere er disse Missionærer Herrens eneste Tjenere i den ganske Verden, som er blevet guddommeligt udvalgte, kaldede og beskikkede til at prædike Evangeliet til Verden.

Da Tiden kom dertil, blev Kirken organiseret. Herren overdrog de tolv Apostle det Ansvar at aabne Evangeliets Døre for alle Jordens Nationer, og de Halvfjerds blev det overdraget at opbygge Kirken under Apostlenes Ledelse. (Pagtens Bog 107: 33—34; 112: 14, 28, 30, 21—22.). Herren sagde, idet han talte om de Tolv:

..... rens eders Hjerter for mig; og gaa derpaa ud i hele Verden og prædik mit Evangelium for hver Skabning, som ikke har modtaget det. Og den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst; men den, som ikke tror og ikke bliver døbt, skal blive fordømt.« — — (P. B. 112: 28—29.)

Historien fortæller ikke om nogle Tilfælde, der er fyldt med større Kærlighed og uselvsk Opofrelse end de Oplevelser, som vore Missionærer har haft. I det Aarhundrede Kirken har bestaaet, har Tusinder og atter Tusinder af Missionærer forladt deres Hjem, naar de er blevet kaldet dertil og rejst over Land og Hav og har betalt deres eget Ophold og egne Udgifter for at prædike Jesu Kristi gengivne Evangelium. Sult og Udmattelse og ved visse Lejligheder endog Fængsel og Død har været mange Missionærers Lod; dog erklærer hver Sidste Dages Helligs Missionær, at hans Missionstid har givet ham de lykkeligste Erfaringer, han har haft i hele sit Liv.

Hver Gang, der er opstaaet en Krise i Kirken, er den blevet mødt med en fornyet og forøget Missionærkampagne. F. Eks. i 1837, da Kirkens Medlemmer blev ramt af Panik ligesom Resten af De forenede Staters Borgere. Mange Medlemmer apostaserede. Forholdene var kritiske. Herren mødte imidlertid Situationen gennem Profeten Joseph ved at sende Heber C. Kimball og andre Ældster til England for at aabne

en Missionsmark, hvor Hundreder af Sjæle ivrigt ventede paa at modtage Evangeliet. Atter, da de Hellige var blevet uddrevet fra deres Hjem i Illinois og havde bosat sig over tusinde miles vestpaa i Utahs Ørken, paabegyndte Brigham Young en verdensomspændende Missionærkampagne. I denne Periode rejste Tusinder vestpaa til Kalifornien for at finde Guld; men Israels Ældster vendte Ryggen mod Guldet og Hjertet mod at vinde Sjæle til Guds Rige.

I Dag har vi naaet et andet vitalt Punkt i Frelserens Missionærprogram. Kanonerne er ophørt at drøne, og Tusinder Menneskesjæle længes efter Fred, Hvile, Sandhed og Retfærdighed. Marken er i Sandhed hvid til Høsten; og Gud vil give os en ny Anledning til at opfylde hans Bud om at bringe Evangeliet til hver Nation, Stamme, Tungemaal og Folk, inden Menneskesønnen kommer for at regere paa Jorden i et Tusinde Aar.

Søskende, det er vor Pligt at prædike Evangeliet for Verden. Gud har givet os Præstedømmet og det sande Jesu Kristi Evangelium, og han vil holde os ansvarlige for at forkynde Frelsensplanen for alle Folkeslag. Forældre, send eders Børn paa Mission. Indgyd dem et Ønske om at forkynde Sandhedens evige Pricipper for Verden. Hvis I elsker eders Børn og ønsker at gøre dem godt, kunde I ikke give dem nogen bedre Gave end at sende dem paa Mission. Medens de bringer Sjæle til Gud, vil som et naturligt Resultat af deres Missionærgerning deres Kærlighed, Indsigt og Vidnesbyrd om Evangeliet vokse. Derfor frelser I eders Børns Sjæle ved at sende dem paa Mission, medens de arbejder for at frelse andre Menneskers Sjæle, idet vi praktiserer Frelserens Ord: »Det er bedre at give end at tage.«

Unge Mænd og Kvinder, lev et rent Liv, studer Evangeliets Principper og forbered eder omhyggeligt til at kunne gaa paa Mission, saa at Gud kan bruge eder til at udføre sin store Gerning. Paa ingen anden Maade kan I opnaa større Lykke og samle eder større Skatte i eders himmelske Forældres Bolig. Guds Søn har erklæret:

»Hukom, at Sjæle er af stor Værd for Guds Aasyn. Thi se, Herren, eders Forløser, led Døden i Kødet og led Pinen for alle Mennesker, at de alle maa omvende sig og komme til ham. Og

han er igen opstanden fra de døde, for at han kunde bringe alle Mennesker til sig paa den Betingelse, at de omvender sig. Og hvor stor er ikke hans Glæde over den Sjæl, der omvender sig.

Derfor er I kaldet til at raabe Omvendelse til dette Folk. Og om det skulde ske, at I maatte arbejde alle eders Dage med at raabe Omvendelse til dette Folk og kun bragte een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i min Faders Rige? Og nu, dersom eders Glæde vil blive stor med een Sjæl, som I har bragt til mig i min Faders Rige, hvor stor vil da ikke eders Glæde blive, dersom I bringer mange Sjæle til mig?«

— Pagtens Bog 18: 10—16.

Husk, at Missionærarbejdet ikke er noget Menneskeværk. Det er Herrens Værk, og vi har faaet Anledning til at hjælpe ham med at opfylde sine hellige Hensigter. Han leder Jesu Kristi Missionærarbejde gennem sin Profet, Præsident George Albert Smith, ligesom han har gjort det, naarsomhelst hans Kirke har været paa Jorden. Saaledes bliver Missionærer i Dag sendt ud i stigende Tal. Sidste Maaned blev der saaledes udsendt 150 til forskellige Dele af Jorden for at bringe glade Tidender til de ærlige af Hjertet.

Jeg beder ydmygt Gud, om han vil røre De Sidste Dages Helliges Hjerter, saaledes at vi forenet maa være villige til at ofre vore Kræfter og Midler til at prædike Evangeliet i hele Verden. *Evangeliet maa forkyndes, og det er vor Pligt.*

Jeg bærer del Vidnesbyrd, at Gud lever, og at Joseph Smith var Redskab i hans Haand til at oprette den sande Kirke paa Jorden igen. Maa Gud velsigne os i vore Anstregelser for at forkynde Jesu Kristi Evangelium for hver Nation, Stamme, Tungemaal og Folk, saaledes at vi maa findes udadelige paa den store Dommens Dag, er min ydmyge Bøn i Jesu Kristi Navn. Amen.

*Gør det bekendt paa Land og i By,
at Herren har talt paany!*

»Giv Herren en Chance«

Af Præsident George Albert Smith.

Jeg husker, at jeg en Dag blev tilskyndet til at sige til en Missionær, som skulde rejse til en vis By, hvor de ikke vilde lade os holde Friluftsmøder:

»Nu, husk at give Herren en Chance. Du skal anmode om en Gunstbevilling. Giv Herren en Chance. Bed ham om at aabne Vejen.«

Den unge Mand rejste til denne By: gik op paa Borgmesterens Kontor og spurgte, om han kunde komme til at tale med ham. Han vilde spørge, om de ikke kunde forandre denne Regel.

Da han kom derop, erfarede han, at Borgmesteren ikke var i Byen. Den unge Mand kom ud fra Kontoret, saa ned gennem Gangen og såa en Dør i Enden af denne »Overassistentens Kontor«. Han tøvede et Øjeblik, og noget sagde til ham: »Giv Herren en Chance.« Han spadserede ind paa Overbetjentens Kontor og fortalte ham, hvad han var kommet for. Da han var færdig, sagde Manden:

»Naa, hvilket Gadehjørne kunde De tænke Dem?«

Han sagde: »Jeg kender ikke denne By saa godt som De. Jeg vilde ikke bede om et Hjørne, der ikke vilde være ønskeligt, eller hvor vi vilde standse Trafikken. Vilde De have noget imod at gaa med mig og udvalgte et Hjørne?«

Nu, tænk Dem en Missionær, som beder en af Byens øverste Embedsmænd om at finde et Hjørne for sig, hvor Evangeliet kunde blive prædikeret:

Overassistenten svarede: »Ja, jeg vil gaa med Dem.

I Løbet af et Kvarter havde de fundet et af de bedste Gadehjørner i Byen, og Missionæren havde faaet Tilladelse til at prædike Jesu Kristi Evangelium, hvor det ikke var blevet prædikeret paa Gaderne siden forend Krigen. (Dette var efter den første Verdenskrig.)

Jeg husker et andet Tilfælde af lignende Natur. Ældste John A. Widstoe havde en bemærkelsesværdig Oplevelse, som De sandsynligvis har læst om, da han var i Skandinavien og fandt en hel Samling af genealogiske Optegnelser i en lille Forretning i en Sidegade, som han følte sig tilskyndet til at besøge, uden han dog vidste hvorfor. Ejermanen

havde ingen Brug for dem, og han købte dem for en meget rimelig Sum. Det var uvurderlige skandinaviske Slægtregistre, men havde han ikke bedt om det, og havde han ikke søgt efter dem, og havde han ikke adlydt Aandens Tilskyndelser, vilde han ikke have fundet dem. Men disse særlige Optegnelser kunde ikke være blevet erholdt af os paa nogen anden tænkelig Maade.

Herren har sin egen Maade at udføre de Ting paa, som vi ikke er i Stand til at gøre, og han beder os aldrig om at gøre noget, uden at han samtidigt gør det muligt for os. Dette fortalte han os gennem Nephi. Han vil ikke forlange noget af os, uden at han bereder en Vej til Opfyldelsen deraf.

»Og det skete, at jeg, Nephi, sagde til min Fader: Jeg vil gaa og gøre det, som Herren har befalet; thi jeg ved, at Herren giver ikke nogen Befaling til Menneskenes Børn, uden han bereder en Udvej for dem, saa de kunne udføre de Ting, han befaler dem.«
— I. Nephi 3: 7.

Hvis der er noget, som Herren beder Dem om eller forventer, at De skal gøre, og De ikke ved, hvordan De skal kunne gøre det, gør Deres Bedste. Prøv at opfylde det efter bedste Evne, hav Tillid til Herren, giv ham en Chance, og han vil aldrig svigte Dem.

„Lad Eder ikke bedrage“

»Jeg gaar ikke i Kirke; men jeg anser mig for at være lige saa god som mange af dem, der gør det. Kirkens Ledere forventer for meget. Herren vil ikke være saa fordringsfuld. Han vil overse mange Fejl, hvis vort Hjerte er godt.« Dette Udsagn blev givet i Slutningen af en Diskussion og tilkendegav i Korthed Klassens Mening.

Saadanne Udtryk viser tydeligt Tendensen i moderne Tænkning. En omhyggelig Analyse af ovennævnte Udsagn røber, at der gøres en Indrømmelse af Forsømmelse af Pligt; men at den retfærdiggøres ved den Tanke, at Guds Love vil blive ændret. Det er vanskeligt at forstaa, hvorledes en saadan Opfattelse kan erholdes. Gamle og nye helige Optegnelser antyder ingen saadan Lemfældighed; tværtimod har Mennesket modtaget særlig tydelige Instruktioner

med Hensyn til, hvad det maa gøre for at opnaa Frelse i Guds Rige. Ikke kun Menneskets Pligter bliver fremhævet; men det advares mod de Straffe, der tilføjes de ulydige.

I den hellige Skrift advares Mennesket ogsaa imod, at Satan vil kæmpe for paa talrige Maader at bedrage det. Profeten Nephi skuede i et Syn vor Tid. Han iagttog det ondes Indflydelse, som vilde være den herskende, og angaaende disse Tilstande sagde han:

»Og der skal findes mange, som skulde sige: Æd, drik og vær lystig; ikke desto mindre frygt Gud, thi han vil retfærdiggøre dig, om du end begaar en lille Synd; ja, lyver lidt, gør dig Fordel af Næsten formedelst hans Ord og graver en Grav for ham; der er intet Ondt deri. Og gør alle disse Ting, thi i Morgen dø vi; og om saa sker, at vi findes skyldige, vil Gud kun straffe os med nogle faa Slag, og til sidst skulde vi vorde salige i Guds Rige ..... Og andre vil han berolige og neddysse i vellystig Sikkerhed, saa at de skulde sige: Alt er vel; og saaledes bedrager Djævelen deres Sjæle og leder dem med Voldsomhed ned til Helvede.«

Dette skulde ikke kun være en Advarsel men ogsaa en bestemt Vejledning for den, der kan føle sig lidt i Tvivl. Det skulde være klart, at det ikke vil blive tilladt noget Menneske at skrive sit eget Pas til Himlen. Absolut Skuffelse vil blive det Menneskes Lod, som vil forsøge det. Herren har aldrig ændret sine Love. Selv de ti Bud staar stedse ved Magt. En af det gamle Testaments Profeter siger:

»Frygt Gud og hold hans Bud; thi det bør hvert Menneske at gøre.« — — Præd. 12: 13.

Det er sædvanligvis de dovne, der vil gøre Guds Love mindre tvingende. Det Menneske bedrager sig selv, der forventer fuld Tilgivelse for Forsømmelse af Pligt.

»Den lades Begæring dræber ham; thi hans Hænder har vægret sig ved at gøre noget.« (Ordsprog 21: 25.)

Tjeneste er et af Evangeliets fundamentale Principper og kan bedst ydes ved Kontakt med andre. Kirken med dens talrige Aktivitet tilbyder rig Anledning til at tjene, ikke kun Herren, men vore Medmennesker.

»For hvad I gør imod en af disse, mine mindste, det gør I ogsaa mod mig.« — — (Pagtens Bog 42: 38.)

Til Slut skulde vi erindre disse Ord:

»Hvis du elsker mig, vil du tjene mig og holde alle mine Befalinger.« — — (Pagtens Bog 42: 28.)

En Tempelbygger

En Mester bygged et Tempel,
 et Kunstværk for Land og By.
 Dets Taarne, Tinder og Buer sig hæved
 mod Himlens Sky.
 Folk sagde, da de saa dets Skønhed:
 »Dit Værk skal aldrig forgaa,
 stor er din Dygtighed, Mester,
 dit Ry skal evig bestaa.

En Lærer bygged et Tempel,
 saa elskelig, stille og om.
 Han planlagde hver Bue med Taalmod,
 nedlagde hver Sten under Bon.
 Ingen priste hans Flid og Moje,
 ingen Ros eller Ære han fik,
 for det Tempel, Læreren bygged,
 var ej synligt for Menneskers Blik.

Borte er Mesterens Tempel,
 nedlagt i Jordens Støv.
 Lavt ligger de stolte Taarne
 skjult under Træernes Løv.
 Men det Tempel, Læreren bygged,
 vil vare trods Tidsstrømmens Væld.
 for det skønne, usynlige Tempel
 er et Barn udødelige Sjæl.

Hvorfor vi hjemme holder Familiebøn

Uddrag af en Tale holdt af Elson Lee ved Raft River Stavs Konference.
Elson er en ganske ung Diakon fra Malta Ward.

Øndskaben er herskende over hele Verden. Dens Indflydelse er saa stærk og mægtig, at Modstand mod den kræver Kraft og Sjælsstyrke. Ting, der ikke er til Menneskets Gode, er ikke *blot* tilladte, men man opmuntres endog til at gøre dem. Vi trænger i Dag til en stærk, betvingende Indflydelse. Vi behøver at bede, at vi stadig maa blive paamindet om, at Gud er over alt, at Livet har Hensigt, og at vi bliver holdt ansvarlige for alt, hvad vi gør. Der er intet ædlere eller nogen gavnligere Indflydelse end en urokkelig Tro paa Gud — en Gud, der vedblivende vaager over os.

Bøn i Hjemmet leder Børnene til Gud. Vi lærer, at han er god og elsker os, og at han er villig til at hjælpe os, hvis vi har tilstrækkelig Tro paa ham til at holde hans Befalinger.

Familiebønnen hjælper os ogsaa i offentlig Henseende. Naar vi, der er vant til at bede hjemme, bliver bedt om at holde Bøn ved Møderne, er vi ikke bange for vor egen Stemme, og naar vi bliver stillet overfor en Forsamling, kan vi i det mindste sige nogle faa Ord. Familiebøn hjælper Piger og Drengene til at tale, naar de bliver kaldt frem for en Forsamling. Den hjælper dem til at lære at danne Sætninger, den giver dem Kontrol over Sproget, og fremfor alt giver den dem en urokkelig Tro paa Herren, fordi de næsten altid vil have et eller andet specielt Vidnesbyrd om, at deres Bønner er blevet hørt og besvaret. Gennem Familiebøn lærer vi Taknemlighed, at alle gode Ting kommer fra Gud, og at vi skulde takke ham for hans Velsignelser.

Jeg tror, at den vigtigste Grund til, at vi har Familiebøn, er, at vi har Tro paa Gud, og at han vil hjælpe os i Nødens Stund, og at Bønner i hans Navn altid er effektive. De bliver maaske ikke altid straks besvaret, men de vil engang blive opfyldt. Og skulde vore nuværende Ønsker blive os nægtet, saa vil Gud dog ikke lade vor Bøn have været forgæves, for paa sin egen bestemte Tid vil han besvare den, saaledes som han synes, det er os gavnligt.

Den fæle Urt

»Hvis du en ren Karakter vil eje, da undgaa Narkosens forpastede Veje,« formanede Bladet »Frisk Luft«, der er Organ for Landsforeningen »Bort med Tobakken«, hvis Formand hedder Chr. Albertsen, og Bladet skriver videre: »Uhyggeligst af alt er dog gravide Mødres Tobaksbrug. Det ufødte, helt uskyldige Menneskebarn faar 10 Minutter efter Moderens første Drag af Cigaretten en Forgifning, der piker dets Hjerteslag op med 10 Slag i Minuttet.

Det er bevist, at Børn ødelægges i Skolerne, naar de begynder paa den skadelige Vane. Man ved, at af forbryderiske Børn ryger de 98 Procent, men af førsterangs Elever ryger kun 2 Procent Cigaretter. Hvor meget uhyggeligere og skadeligere maa da Følgerne være for de ufødte, uendeligt fine og sarte Organismer? En Ting er sikker: Børns og følgelig Mødres Tobaksnydelse skaber Forbrydelse, og hvad bliver der af de unge Mødres Lykkedrømme, naar de selv ved deres Giftnydelse er med til at præparere deres Barn for Forbryderbanen? «

Bladet bringer til yderligere Skræk og Advarsel følgende gribende Digt om den slemme Gift, Forfatteren hedder A. Larsen:

Tobak og Røg det er den
vørste Last, jeg kender,
som desværre findes overalt,
hvor man sig vender.

For nogle Aar tilbage var
jeg ogsaa blandt de slemme,
der forgiftede Luften
baade ude og hjemme.

Nu er det Slut, nu kan jeg aande
Luften let og frisk.
Nu føler jeg, at Livet leves bedre
og gi'r Plads til baade Pligt og Ret.

Ja, bare jeg dog kunde lære andre,
at *uden Nicotin*
med større Glæde man kan vandre!

Tak!

Vil vil gerne gennem disse faa Linier udtrykke vor Taknemmelighed og store Glæde for den dejlige Afskedsfest, der blev afholdt for os Lørdag den 27. Juli. Denne Dag vil altid staa for os som et meget kært Minde. Vi takker for den storslaaede Gave, for Blomster, Telegrammer og individuelle Gaver, der strømmede ind.

Hjertelig Tak til hvert enkelt Medlem i Den danske Mission! Vort inderlige Ønske og oprigtige Bøn er, at Herren vil velsigæ og bevare os alle.

Deres hengivne *Krista og Orson B. West.*

Tidligere dansk Missionspræsident afgaaet ved Døden

Ældste George M. Christensen, der efterfulgte Ældste C. N. Lund som Præsident for Den danske Mission, den 30. Maj 1898. Præsident Christensen var Dansker af Fødsel, idet han stammede fra Aarhus, hvor han blev født den 24. Februar 1866. Sammen med sine Forældre emigrerede han i 1873 til Utah, hvor han fik en god Skoleuddannelse og tog Eksamen som Nr. 1 ved Brigham Young College 1889. I 1896—98 udførte han en Mission i Skandinavien, henholdsvis som omrejsende Ældste i Københavns Distrikt, Præsident for Københavns Gren, Oversætter af »Skandinaviens Stjerne« og Præsident for Den skandinaviske Mission. I Oktober 1902 ægtede han Frances Elisabeth Ellison. Dette Ægtepar blev velsignet med tre Born. Broder Christensen var Præsident for Handelsfakultetet ved Snow College fra 1904—1909. Siden 1904 har han fungeret som Advokat, i hvilken Egenkab han har indtaget mange høje Embeder.

Fra Missionsmarken

100 pCt. RAPPORTMØDE

For nyligt overværede Missionspræsidenten et Grensmøde i Missionen. Selv om ingen vidste, at han vilde være til Stede, var Mødet, hvad man maa kalde 100 pCt. i alle Henseender. Der var 65 til Stede. Ved Mødets Begyndelse spurgte Grensforstanderen Missionspræsidenten, om der var noget, han vilde sige. Hver Organisation afgav sin mundtlige Rapport, hvorefter Grenssekretæren fik overrakt en skriftlig. Alle Rapporterne var fine, saaledes havde Kredskrækerne besøgt deres Kredse 100 pCt., og Tienden var den højeste i mange Aar.

Det kan ogsaa bemærkes, at medens der endnu er 150, der ikke har betalt for Fornyetelsen af deres Aarsabonnement paa »Skandinaviens Stjerne«, saa er der ikke en eneste i denne Gren, der har undladt det. I denne Gren har vi ogsaa mange Abonnenter, der ikke tilhører Kirken.

MISSIONÆRER-ANKOMST

Den 20. August ankom Ældste Robert Magleby Christensen fra Salt Lake City til Danmark.

Den 22. August ankom Ældste Niels C. Carlsen fra Pocatello, Idaho, og Don Hale Nelson fra Afton, Wyoming.

BESKIKKELSER:

Ældste Robert Magleby Christensen er beskikket til at arbejde i Aalborg Gren og Ældsterne Niels C. Carlsen og Don Hale Nelson i Randers.

LANDET RUNDT . . .

AALBORG: *Dødsfald*: Søndag den 18. August 1946 afgik Søster *Marie Klitgaard* ved Døden, 62 Aar gammel. Søster Klitgaard blev Medlem af Kirken 1917 og har altid været et godt og aktivt Medlem.

Søster *Kristine Thomsen* fylder den 2. September 65 Aar, og den 28. September fylder Søster *Maren Jørgensen* 70 Aar. — Hjertelig til Lykke!

AARHUS: *Sølvbryllup* kan den 4. September fejres af Broder og Søster *P. G. Rasmussen*, Wedelsgade 111, Vejle. Kirke og Medlemmer ønsker hjertelig til Lykke.

KØBENHAVN: *Velsignelser*. Den 14. Juli 1946 velsignedes Broder Willy Hall Mouritzens og Hustrus to Børn *Poul Hall Mouritzen* og *Birthe Hall Mouritzen* af Ældste Will. Ørum Petersen.

Den 13. Juni afgik Ældste Hans N. Ogaards Hustru, Str. *Alma Caroline Ogaard* ved Døden.

Den 23. Juli afgik Broder *Svend Jørgensen* ved Døden efter kun faa Dages Sygeleje. Broder Jørgensen arbejdede i nogle Aar som Raadgiver i Ungdomsföreningens Hovedstyrelse.

KØBENHAVN: *Fødselsdag*. Den 20. September 1946 kan Søster *Caroline Bregentoft*

fejre sin 70-aarige Fødselsdag. Hjertelig til Lykke!

ESBJERG: *Udflugt*: Grenens aarlige Udflugt gik i Aar til Endrup Holm Lørdag d. 3. August. Vejret var saa daarligt, som det kunde være. Da Bilen kørte fra Rutebilstationen, øsregnede det, men alligevel var der god Tilslutning fra Søsken- des Side. Med højt Humør og Sang paa Læben stæv- nede vi mod det smukke Endrup Holm.

Vel ankommet til Endrup Holm søgte vi Ly for Regnen i de hyggelige Lokaler og forslog Tiden med Leg, Boldspil og Dans. Efter at den medbragte Mad var spist, klarede Vejret op, og hele Selskabet spadserede ud i Skoven, hvor der blev leget »To Mand frem for en Enke« og sejlet paa Aaen.

Udflugten sluttede med fælles Chokoladebord, hvorefter vi trætte men glade vendte hjem fra en trods alt vellykket Udflugt.

ESBJERG. *Dødsfald*. Søndag den 11. August 1946 afgik Ældste *Ole Mikkelsen Vandborg* ved Døden, 56 Aar gammel. Ældste Vandborg, der blev Medlem af Kirken d. 15. September 1940, døde som et godt og trofast Medlem af Kirken. Ære være hans Minde!

SØNDAGSSKOLEN

Oktober.

NADVERVERS

O' lad mig altid mindes dig,
Som Vej til Livet lærte mig,
Du lindred' alles Sorg og Nød
Og bragte Liv, hvor kun var Dod.

KORLEKTIER

1. *Søndag.* (Salm. 62: 8) »Hos Gud er min Frelse og min Ære, min Styrkes Klippe, min Tilflugt er i Gud.«
2. *Søndag.* (Pagtens Bog 16: 3) »Og jeg vil sige dig, hvad intet Menneske ved uden du og jeg alene.«
3. *Søndag.* (Salm. 40 : 5) »Salig den Mand som sætter sin Lid til Herren og ikke vender sig til de hovmodige og til dem, som bøje sig til Løgn.«
4. *Søndag.* (I. Nephi: 8) »Og jeg sagde til dem: »Have I adspurgt Herren?«

ELSKER VI SANDHEDEN?

Elskede vi Sandheden, vilde Kriminaliteten ikke være saa stor, som den er i Dag. Det gælder i alle Livets Forhold. Holder vi Guds Bud, behøver vi aldrig at lyve. Vi kan lyve for hinanden, men Herren kender os og lader sig ikke narre. Derfor: Hold alle Guds Bud og lev et lykkeligere Liv.

INDHOLD:

	Side
Hvordan kan Guds Eksistens bevises?	150
Efteraarskonferencerne, September og Oktober 1946	152
»Gaa ud i Alverden og prædik Evangeliet for al Skabningen«	153
»Giv Herren en Chance«	159
»Lad eder ikke bedrage«	160
En Tempelbygger.....	162
Hvorfor vi hjemme holder Familiebøn	163
Den fæle Urt	164
Tak!	165
Tidligere dansk Missionspræsident afgaaet ved Døden	165
Fra Missionsmarken	166
Landet rundt	167

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.